

באר הגולה
ומכריק קמ"ט
והאגור ומהרי"א
ד שם צנעל העיטור
ובנח"ק ה' תוס'
ג"צ זכרונות.

שלנו שאנו נוהגים ללבוש אע"פ שאין בהם עיטוף יוצאין בהם ידי חובת ציצית וטוב להניח אותו על ראשו רחבו לקומתו ולהתעטף בו ויעמוד כך מעטף לפחות כדי הילוך ד' אמות ואח"כ ימשכנו מעל ראשו וילבישנו: ד' מחזיר שתי ציציות לפניו ושתים לאחוריו כדי שיהא מסובב במצות

קף החיים

חיינו בעליה של מצוה אלא צקור דרבנן כמ"ס באה"ט ס"ק ס"י י"ז וכ"מ בב"מ צ"ח צ"ח הסומן וכ"כ מו"ק :

(יג) **סעי'** ג. פליחות קטנים וכו' כחז' העמ"ץ וז"ל ככתפים לריכים להיות רחבים קלף ולסיוח גדולים קלף שיכסה את ראשו ורובו מאחוריו דל"כ לא נקרא כסות ע"כ. וז"ל הסה"ד הוצא צ"י וסוהג בעליה שיש לו ביה כלאר יעשו קלף גדול שיוכל לכסות ראשו ורובו מאחוריו ובשעה צרכה יעטפו על ראשו ויפשיטו לאחוריו ויעמוד כך מעטף לפחות כדי הילוך ד' א' ואחר כך ימשכנו מעל ראשו לפניו שיכסה נחלס בלאר צ"ח כלאר של פליח ע"כ. ש"ל דל"ב. ועיין בס"י ע"ז ובדבריו לשם בס"ד :

(יד) **שם** ופי' להניח אותו על ראשו. עמ"ס שש"ץ דל"ב ע"ג צפ"י דברי מר"ן ז"ל אלו כי טוב פחר שכ"מ ממ"ס מר"ן ז"ל ולסחטמ"ף צו כי זה ר"ל ויפשיטו לאחוריו שיכסה צכסוי סגוף נמי ויעמוד כך מעטף וכו' כמ"ס מש"ס הסה"ד ז"ל וכן כחז' בהדיא בלבוש ז"ל. יפה לל"ב אות ח' :

(טו) **שם** וטוב להניח אותו על ראשו רחבו לקומתו. ד' הארוך נקרא צ"מ אורך ול' הסג"ר נקרא רוחב. מחה"ס סק"ד. ועיין מ"א ס"י י"א ס"ק ס"ז וא"ס הניח ארכו לקומתו נמי כשר. צ"י. שכתב"ג בהגה"פ אות ב' א"ר סק"ה. שתינו זחיס אות ז' :

(טז) **שם** ויעמוד כך מעטף וכו' ודוקא צנגד שטוין כעין חחיכה אחת מרובעת וביח האורח באמצע וא"כ כשחטמ"ף בארכו ראשו ורחב גופו סו"ל צ' ליצות מל' זה וב' ליצות מל' זה אצל א"ס הצנגד הפור א"ס כן כשחטמ"ף בארכו סביב ראשו ורחב גופו אז יצואו כל ד' ליצות מל' א' ולא נכון לעשות כן, לכן ילכשו כדרבו ולא יחטמ"ף צו כלל על ראשו ולא יצרך עליו לסחטמ"ף בליצות אלא יצרך על מצוה ליצות, ר"ו אות ז' :

(יז) **שם** ואח"כ ימשכנו מעל ראשו וילכשו. ונכני לעשות עטרה מחחיכה משי לסי' שאותן ליצות שלפניו שיכיו לעיל לפניו כמ"ס קרש שזכ' לסנחן צלפון לעולם צלפון. מ"א סק"ו בש"ס שלי"ס. ובש"ס סכו"י כחז' שסארי ז"ל לא ה"ס מקפיד לשום חמיד ד' א' על הראש כמו שנהגין הרבה עכ"ל וסוף בשער סכו"י צדושי ליצות סוף דרוש צ' וכ"כ בס' מל"ס דף כ"ד ע"א נגיד ומליח דרוני ליצות וכ"כ ר"ז אות ט'. בן א"ח פ' בראשית אות ח' :

(יח) **סעי'** ד' מחזיר צ' ליצות לפניו וכו'. כחז' מג"א סק"ו יש נוהגין לשום ד' ימין על כתף שמאל שיכיו מסובצין וכ"מ ס"י ש"א סעיף ל' ע"כ. וכ"כ ר"ז אות יו"ד. ובדב"ז ח"א ס"י חקיע"א כחז' סוהגים לסחטמ"ף בעליה כעטיפת אצלים ואח"כ משליכים צ' ליצות לל' שמאל וס' כולם צל' שמאל צ' לפניו וב' לאחוריו אינו נכון ובפרט בשבת דמחזי כאצל אלא ישליך ה' כנפות אחד לפניו ואחד לאחוריו

כך מכוסה בעליה ראשו וגופו צ"ח אחת כדי הילוך א' צ"ע אמות ואח"כ ינסוג כמנהגו :

(י) **שם** וכן שיכסה ראשו בעליה הוא משום כדי שיחפול צחימה שכו"י מכניע לב האדם ונצילו לדי יר"ס וכמו שמבאר בפ"ק דקדושין. צ"ח. עי"ח אות ג' שחילי זחיס א"ח ה' ולריך לכסות ראשו מחלת הפלס ועד סופס. א"ר אות ד' בש"ס עדי זכ"ב. וכ"כ סו"צ אות ז' בש"ס סג"ז ובש"ס ס' מקור חיים. וכ"כ חס"ל אות ג' ובשעה אמירת י"ח טוב שיכסה גם מלחו ועיניו א"ס אינו צפני רבים. חס"ל ש"ס :

(יא) **שם** וכן שיכסה ראשו בעליה. ולפ"ד האר"י ז"ל בשער סכו"י צדושי ליצות דרוש ה' ודרוש ו' לריך לכסות הפעלים ש"ר בעליה הגדול וכ"כ בפע"ח פ"א ובשער החפילין פרק י"א ועי"ח דכ"ד ע"א ומל"ס דכ"ד ע"ד סו"צ ש"ס. ומשמע שיכיו מכוסים לגמרי שיכיו מכוס"י כ"ז שס' מונחים על הראש וכן הוא בהדיא צס' מל"ס. ומ"ס מג"א סק"ג וז"ל ועיין סוף ס"י כ"ז דעכ"פ לא יכסה לגמרי נגמרי וכחז' סמו"ק ז"ל מ"ס במג"א שלא יכסה לגמרי ר"ל כל כיוס שלא בשעה הפלס מיכו בשעה הפלס יהיו נכסים עי"ס. וכ"כ צס' אור לדיקים כנדרס צחוספת הנקרא אור הישר צס"י צ' אות י"ז וז"ל לריך לכסות חס"ר צבעליה בשעה הפלס ולא יהיו החפילין מגולין עכ"ל כז' הצ"ד ה' יפס לל"ב נר"ו ח"א אות ו' וכחז' שמדברי מל"ס וס' נוי"מ דף י"ז ע"ב וסו"צ משמע שיכסה מכוסים אפילו שלא בשעה הפלס עי"ס. ומ"ס מחה"ס על דברי מ"א שסכוונס שהפליה יכסה כל הראש וגם הפעילים ויהיה הפליה כעין גג על הפעילים אצל מ"מ יהיה נראית מלפניו משום דכחז' ורלו כל עמי וכו' כחז' ש"ס היפס לל"ב נר"ו דאין ראי' ד"ל אעפ"י שמכוסה בעליה מ"מ ניכר שיש לו חפילין בראשו שכולמים בעליה או צכוצע וכמ"ס מ"א גופים צס"י ז"ך סק"ך יעו"ס וכו' עי"ס :

(יב) **עוד** כחז' סמ"א ש"ס משמע צקדושין דכ"ס ע"ב שצחור שלא נשא חשה לא היה מכסה ראשו בעליה אפילו הוא ח"ח ע"כ. אמנס הרמב"ם צסו' פיג מה' ליצות והא"ח ד"ד ע"א והכלבו ס"י כ"ב דפ"ו ע"ג כחז' כי גנאי גדול הוא לח"ח שיחפול צלף עיטוף ראשו בעליה. יפס לל"ב נר"ו אות ז'. ומ"ס עוד מג"א וצדף ח' ע"א א"ח דמי שאינו ח"ח אפ"י נשו"י לא ה"ס מכסה ראשו וכן מ"ס הרב המקו' מהרי"ב ז"ל צס' ע"ן החיים על המצוה דז"ך ע"ד הסוד דאין מחטמ"ף צטיג אלא החכם צלנד יעו"ס הוא סיפך ממ"ס צקש"ל"ס דכ"ד ע"ד ובס' נוהג כללן יוסף ד"ג ע"ד וסו"צ צריש הלכות אלו ומ"ס באות הקודם היפס לל"ב נר"ו ש"ס. ובפרט למ"ס רז"ל בשער הכוונות צדושי חס"ח דרוש צ' ודרוש ג' דעל ידי עטיפת ליצות וכברכס חפס חיקון צעולמות הפעילוים וא"ך יכול האדם להפטר וצליה דברי המ"א סג"ל אינס מוכרחים דש"ס לא